

Подільська Зоря

Вшанування пам'яті

4 червня - День вшанування пам'яті дітей, які загинули внаслідок збройної агресії російської федерації проти України.

Цей день створений для того, аби привернути увагу до жахливих злочинів, які росія вчиняє проти України та її дітей.

Щодня вона несе у сім'ї українців руйнування, горе і страждання.

Вбивства та скалічення дітей - це криваве порушення всіх моральних та гуманітарних принципів. Ці злочини є неприпустимими та засуджуваними всім світом.

Наша країна страждає від безжалісного ведення війни та від людей, які садистськи вчиняють злочини проти людяності.

Ми не можемо дозволити, щоб ці злочини залишалися безкарними. Росія обов'язково понесе відповідальність за кожного винного у воєнних злочинах та кривавих вчинках.

Лише з початку повномасштабного вторгнення в Україну офіційно загинуло 485 дітей, поранено - 1005, зникло безвісти - 389...

Трое з цих дітей загинули біля будинку Офіцерів...

Чотирирічна Сонячна Ліза Дмитрієва, семирічний Максим Жарій і восьмирічний Крило Пяхін...

Не пробачимо! Із боєм у серці пам'ятаймо про кожну дитину, яка постраждала від злочинів російських варварів.

Наближаємо Перемогу разом!

Голова Якушинецької громади Василь Романюк передав 100 000 гривень (зібраних колективом сільської ради) земляку Андрію Степанову, старшині розвідувальної роти 120-ї окремої бригади територіальної оборони.

Бійці бригади терміново потребували коштів на ремонт п'яти автовок і звернулися до голови Якушинецької громади. Запит військових завдяки спільним зусиллям працівників сільської ради вдалось оперативно закрити.

Батькам загиблого героя Олександра Альфьорова вручений орден "За мужність" III ступеня посмертно

Нагороду присвоєно "За особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку".

"Державна відзнака завжди нагадуватиме Вам батьки про велике серце, мужність і любов вашого сина до України" - з такими словами звернулися до батьків захисника України Вороновицький селищний голова Олександр Ковінько спільно з майором Євгенієм Весельським.

Ми глибоко співчуваємо родині нашого Героя. Нехай Господь Бог допомагає вам перенести цей важкий біль втрати близької людини.

Пам'ять про них не згасне ніколи...

Клята війна вже стільки горя посіяла на нашій землі, що й годі сказати... Але її відголоски щоразу про себе нагадують знову і знову...

Страшна війна без жалю забрала життя мужнього бійця із Мізяківських Хуторів - 37-річного **Сергія Задніпрянця**, який загинув 23 квітня, виконуючи бойове завдання

поблизу позиції в районі населеного пункту Хромова Донецької області.

Герой родом із Мізяківських Хуторів. Там же закінчив сільську школу. Потім служив у армії. Працював у Стрижівській колонії. У 2005 році проходив строкову військову службу в десантних військах у Львові. 5 квітня цього року Сергія призвали до лав ЗСУ. Він був солдатом, старшим стрільцем 2-го механізованого відділення-бойової машини 3-го механізованого взводу 2-ї механізованої роти військової частини А 4472. Майже три тижні мужньо брав участь у насправді пекельних подіях на фронті. У Сергія залишився рідний брат Леонід.

Попрощалися із воїном 26 травня. Світла пам'ять Сергієві. Наша глибока шана його патріотизму, цінностям свободи й незалежності. Щірі співчуття родині.

Гіркий смуток чорним крилом продовжує торкатися Стадницького старостинського округу. На фронті під час виконання бойового завдання загинув житель с. Великі Крушлинці - **Руслан ГАЛУНКО**.

Мужній, самовідданий, працелюбний, відповідальний, щирий та відвертий, завжди готовий прийти на допомогу, справжній чоловік та українець таким Руслан назавжди залишиться в серцях та спогадах рідних, друзів, односельців та побратимів.

Народився Руслан Галунко 18 жовтня 1979 року в селі Великі Крушлинці в сім'ї колгоспників. Закінчив восьмирічну школу в своєму рідному селі. А 9 і 10 класи закінчив в с. Михайлівка. Відслужив в лавах української армії і вступив до аграрного університету. Успішно

Сум та скорбота знову пекучим боєм відгукується в Агрономічній територіальній громаді. На превеликий жаль, підступна війна продовжує забирати найкращих. Захищаючи рідну землю, в селі Невельське Донецької області загинув житель Медвежого Вушка - **Андрій МЕДВЕДЬ**.

Андрій Брониславович народився 26 серпня 1973 року в Казахстані м. Алмати. Проживав з родиною в Україні, тому закінчив школу в с. Вендичани Могилів-Подільського району.

Після школи вступив до сільськогосподарського коледжу за фахом ветеринарний лікар. Згодом залишив навчання та пішов працювати.

Займався музикою, в студентські роки грав на трубі.

В 1991 році одружився, в родині народилися трійко дітей. Працював на виробництві бетонних кілець для криниць.

Влітку 2014 року, коли ворог вторгся на схід нашої країни, Андрій пішов добровільно на фронт, хоча й не служив в армії. Рік тримав оборону на

його закінчив і отримав диплом технолога з виробництва і переробки сільсько-господарської промисловості. Так склалося що за сімейними обставинами за спеціальністю не працював, а трудився на різних роботах будівельного спрямування. Він був прекрасним батьком, який виховував 4 дітей, турботливим чоловіком, вдячним сином. Його поважали сусіди, він був незамінним помічником для них, і справжнім другом. Коли почалась війна, йому вручили повістку він не ховався, не тівав а пішов захищати від ро-сійської навали, своїх дітей, маму, родину, односельців і всіх українців.

Він залишиться в пам'яті навечно. Крокуватиме з нами, але іншою дорогою, іншими стежками.

Вічна пам'ять нашому Герою. Вічна слава!

сході, виборював незалежність України, виконував бойові завдання, але отримав поранення та був демобілізований.

Із самого початку повномасштабного вторгнення країни-агресора в Україну, Андрій без роздумів, добровільно знову став на захист рідної землі, вступив до лав ЗСУ в складі 59-ї окремої мотопіхотної бригади. Брав участь в бойових діях в гарячих точках фронту.

29 травня 2023 року, виконуючи бойове завдання в районі населеного пункту Невельське Донецької області Андрій героїчно загинув, захищаючи державу.

Він був надійним товаришем, завжди готовим підставити плече у важку хвилину. За це його любили й цінували, таким його виховали батьки. Добрий, щирий, працьовитий, чудовий чоловік, батько, дідусь...

Щірі співчуття рідним і близьким.

Вічна слава й пам'ять Герою! Дякуємо за вірність, сміливість і справжність!

На виконання наказу Начальника обласної військової адміністрації **Сергія Борзова** від 30.05.2023 року № 766 «Про організацію та проведення заходів з нагоди Дня захисту дітей у 2023 році» 01.06.2023 року у всіх територіальних громадах Вінницького району проведено творчі заходи до Міжнародного Дня захисту дітей.

«Страшні події, на Київщині, внаслідок яких загинула дитина, ще одне нагадування для усього цивілізованого та демократичного світу про моральний і людський обов'язок зупинити повторення історії, яка призвела до започаткування Міжнародного Дня захисту дітей», - зазначив **Віталій Урдзік**, голова Вінницької районної державної адміністрації.

В усіх громадах Вінницького району організовано проведення виставки малюнків, творчих робіт дітей та батьків, майстер-класи, інші культурологічні акції та дійства з нагоди Дня захисту дітей.

Проведено інформаційно-просвітницькі та рекламні кампанії, щодо відповідального батьківства, популяризації сімейних цінностей та щасливого дитинства.

За дорученням начальника Вінниць-

кої районної військової адміністрації **Віталія Урдзіка**, його заступники взяли участь у проведенні заходів у громадах Вінницького району.

Юлія Олійник заступниця начальника Вінницької РВА та очільниця служби у справах дітей Вінницької РВА **Алла Берегуляк** відвідали заходи до Дня захисту дітей у Липовецькій міській територіальній громаді.

«Наші прагнення створити дітям належні умови для повноцінного розвитку повинні знайти втілення у реальних діях. Адже діти - наше майбутнє, а значить - майбутнє України. І саме від нас, дорослих, залежить, яким буде становлення маленької людини та як складеться її доля», - наголосила **Юлія Олійник**.

Олена Футуймас - заступниця начальника Вінницької військової районної адміністрації спільно з керівницею відділу усунювання та розвитку сімейних форм виховання ССД Вінницької РВА **Тетяною Дергалюк**, взяли участь у заходах, присвячених Дню захисту дітей у Немирівській міській територіальній громаді.

«Наші діти повинні жити в світі, який не знає, що таке жорстокість, біль та насильство. Тому, ми усіма сила-

ми маємо створювати для них такий світ разом», - наголосила **Олена Футуймас**.

Володимир Цвігун заступник начальника Вінницької РВА взяв участь у заходах, присвячених Дню захисту дітей у Гніванській міській територіальній громаді.

«Діти - це головна радість і надія батьків. Вони справжнє майбутнє не тільки для держави, а й для всього світу», - зазначив **Володимир Цвігун**. Слава Україні!

Відбулася 14 сесія районної ради 8 скликання

На сесії було розглянуто 11 питань, серед яких:

- Звіт голови районної ради про діяльність з листопада 2021 року по травень 2023 року

- Про внесення змін до районної Програми розвитку фізичної культури і спорту у Вінницькому районі на 2023-2025 роки

- Про внесення змін до рішення 11 сесії районної ради 8 скликання №308 від 17 листопада 2022 року «Про районний бюджет Вінницького району на 2023 рік» (зі змінами)

Віталій Урдзік начальник Вінницької районної військової адміністрації, звернувся до депутатів і представників громад щодо ситуації яка склалася внаслідок підриву Каховської ГЕС на Херсонщині. Усім нам необхідно допомогти тим, хто постраждав від техногенної катастрофи та вжити усіх необхідних заходів щодо розміщення евакуйованого населення. Маємо разом долучитися до ліквідації наслідків та допомоги постраждалим регіонам.

Разом ми Переможемо!

Близько ста п'ятдесяти успішних учнів отримали премії від Олександра Масленнікова

Ось уже і добіг кінця навчальний рік. Днями для українських учнів пролунав останній дзвінок.

Депутат Вінницької обласної ради **Олександр Масленніков** щорічно надає кошти для преміювання найкращих учнів у різних галузях шкільного життя. Зокрема, відмінникам, переможцям інтелектуальних

олімпіад, творчих та спортивних конкурсів всеукраїнського, обласного та районного рівнів. Прагнучи аби це стимулювало молодь досягати ще більших висот у пізнанні світу науки та спорту.

«Я започаткував цю традицію ще на початку своєї депутатської діяльності. І щорічно премією учнів за їх досягнення, аби вони мали додатковий стимул для власного розвитку, - розповідає **Олександр Масленніков**.

- Наші діти, котрі, на жаль, добре знають що таке війна, вибухи, повітряні тривоги, йдуть на такі завжди очікувані літні канікули.

Шановна молодь, Ви майбутнє української нації, Ви розумні, креативні та дієві. Навчайтеся, ставте цілі та обов'язково досягайте їх! Вітаю із початком літніх канікул, бажаю гарно відпочити. І з новими силами розпочати навчання під мирним українським небом! Дякую педагогам за працю в умовах воєнного стану, професіоналізм, терпіння та розуміння у вихованні

майбутніх поколінь

Вітаю юнь із завершенням навчального року! Все буде Україна!»

Премії від обласного обранця отримали:

- у **Агрономічному** - 50 хлопців та дівчат, найбільші досягнення та відповідно премії отримали - учениця 10 класу **Богдана Верещак** та одинадцятикласник **Євген Головатюк**;

- у **Бохониках** - 21 учень та учениця, найбільшу премію - учениця 11 класу **Надія Олійник** та дев'ятикласник **Віталій Вільничук**;

- у **Медвежому Вушк** - 14 хлопців та дівчат, найзначніших досягнень здобув - восьмикласник **Віталій Косичко**;

- у **Ільківці** було премійовано - 12 школярів. У Якушинецькій громаді премії від **Олександра Масленнікова** отримали:

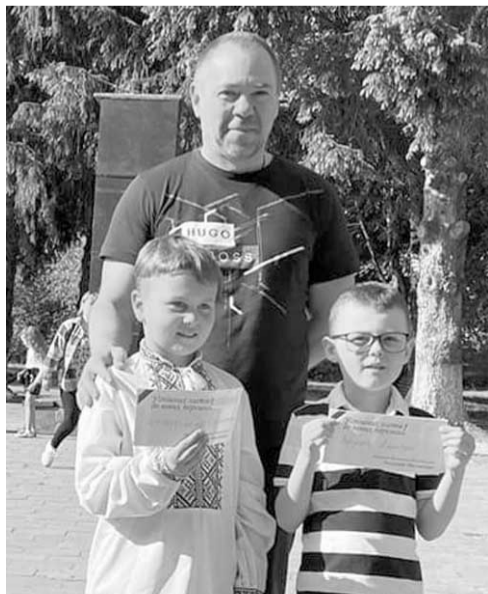
- у **Некрасовому** - 27

хлопців та дівчат, найуспішнішим став - **Анатолій Мальований**;

- у **Пултівцях** - 24 учні, найбільшу отримала - **Ілона Палій**.

Школярі та керівники навчальних закладів дякують обласному депутату за турботу та постійну участь у шкільному житті. Це дуже важливо для успішного виховання дітей - отримати винагороду за свої старання та уміння, адже вони розуміють, що їх труд та старання не є марними.

Ми маємо показати гідний приклад для майбутніх поколінь

Саме так вважає талановита, працююча, щира, відома на терені краю волонтерка, освітянка, засновниця фольклорно-етнографічного гурту «Бохоняни» - Оксана ІВАНЬКОВА.

У мирний час дівчина разом з дитячим колективом «Бохоняни», який цього року святкує 10-річчя, відроджувала самобутність української культури. Зокрема, діти відтворювали старовинні українські свята та обряди: «Колодія величаймо – весну зустрічаймо», «Андріївські вечорниці», «Зелені свята», «Гоніння шуляка». Учасники гурту також плідно займалися збором старовинних українських декоративно-прикладних виробів, пісень, звичаїв, традицій та обрядів, що побутують у Вінницькому краї.

Також діти грали на різноманітних прикладних інструментах (ложки, бубно, барабан, рубель, прядка, дзвіночки, свистки, масляниця, скляні вироби). Учасники гурту ще з 2014 року активно підтримували українських бійців. Завдяки плідній співпраці з вінницькими волонтерськими центрами діти брали участь у багатьох благодійних фестивалях, зібрані кошти «Бохоняни» передавали волонтерам. Окрім цього, будь-який їх виступ не обходився без молитви за Україну, маленькі серця просять у Всевишнього лише миру і Божого благословення для неї України.

Нині Оксана Володимирівна не тільки тримає культурний фронт, а й їздить на передову, допомагаючи військовим відстояти незалежність України. Дівчина працює у Вінницькій обласній станції юних натуралістів. Від початку повномасштабного вторгнення рашистів на базі закладу діє волонтерський центр «3 Україною в серці» та громадська організація «Подільська Ластівка».

Київщина, Миколаївщина, Суми, Чернігів, Донеччина... За плечима вже 22 поїздки, 16 із яких на передову Донеччини. На черзі – наступна. Оксана Іванькова каже, вже традиційно споряджають усім необхідним п'ятитонник, в якому дивом вміщуються всі 7 тон гуманітарного вантажу.

«Знову їдемо нашим незламним «ОкСів експресом», це так його військові прозвали. Їдемо з незмінним водієм, босом українських доріг, людиною з великим і хоробрим серцем! Людиною, для якої диваквата «Марічка», тобто навігатор, та декілька днів без сну, то не проблема, – посміхається волонтерка. – Людиною, котра продовжує подвиг дідів - пращів: захищати та відроджувати Богом дану землю. Це директор підприємства ТОВ «Екосвіт-Трей» Володимир Сіваков. Він надає не тільки фінансову допомогу, а й залучає друзів підприємців, також безпосередньо власним авто їде в пекельну Донеччину. За цей час, якщо рахувати суто на Донецький напрям, ми подолали понад 40 тис. км. Від початку війни він, його команда однодумців, та ми – освітяни постійно разом!»

Зізнається, у тих поїздках трапляється всіяке, але як би не було страшно, ластівкою летять до своїх українських соловейків, як ніжно їх називає.

«З часом людина до всього звикає. Зараз, коли ми приїжджаємо на таку територію, де вже ну дуже шумно, вже не так здригаєшся. Страх можливо всередині є, але в очах його не буде, – розповідає дівчина. – Ця робота не для лякливих. Ми перш за все маємо допомагати та підтримувати тих, хто дарує нам можливість жити. На сьогодні маємо 12 підрозділів, якими опікуємося. І, знаєте, найбільше наші українські соловейки спрагли щирого спілкування з людьми, так би мовити, з іншого, мирного світу. Нас часто просять затриматися, хоч на декілька хвилин іще. Вони дуже хвилювалися за нас усіх, коли рашисти обстріляли Вінницю та радіють, що наразі ворогам вдалося добряче «обламати зуби».

«Журавлі прилетіли, але ластівка впералася першою». Ролик із такими словами нещодавно поширили у Тік-току самі військові. У ньому показують пакет із наліпкою-логотипом «Подільської ластівки». «Я не знала, наші оборонці його мені пізніше показали, – сміється Оксана. – Вони у нас іще ті артисти. Але не буду кривити душею – це надзвичайно приємно, адже свідчить про визнання нашої роботи. Я завжди кажу, вся допомога має бути зроблена вчасно: вчасно придбані якісь речі, вчасно придбана техніка, вчасно надані кошти...»

За її словами, задля цього волонтерський центр обласної станції юних натуралістів «3 Україною в серці» на чолі з директоркою Ольгою Драгомирецькою зорганізував біля себе освітян майже зі всієї Вінниччини, допомагають також друзі з української діаспори, парафіяни греко-католицької церкви та Православної церкви України та просто небайдужі українці, які

всім серцем вболівають за Україну.

«У щільній волонтерській павутині з нами пліч-о-пліч працює Фонд Громади «Подільська громада», кувати Перемогу нам також допомагає Міжрегіональний координаційний гуманітарний штаб», – зазначає пані Оксана.

Перераховує, що за цей час вдалося придбати монокуляр нічного бачення, вартість якого становить 150 тис. грн, квадрокоптер Мавік-3, дві портативні рації Motorola, близько 15 рацій Biofeng і 3 тепловізори. А ще везуть промислові товари, військову амуніцію, медицину, плівку, скоби, маскувальні сітки, інструменти, деталі до авто і силу-силенну продуктів харчування. Це передусім їжа швидкого приготування та у реторт-пакетах.

«Це пакет, який складається з трьох шарів фольги і плівки, у ньому можна зберігати продукцію до 1 року. Якщо потрібно розігріти кидається просто в кип'яток, або якщо немає можливості, то над свічкою, а якщо і свічки немає, то просто кладемо в кишеню чи під руку і воно нагрівається вже безпосередньо від температури тіла, – розповідає волонтерка. – В нас виготовляється різноманітна продукція в реторт-пакетах – це тушкованка, риба, голубці, каша з м'ясом, курятина з чорносливом, холодець, тютфелі, кров'янка, рагу. Коли ми приїжджаємо, привозимо, хлопці часто запитують мене, як вдається зробити страви настільки смачними. Я ж відповідаю, що увесь секрет у людях, які вклали у приготування всю свою душу. Це передусім технологи крафтової продукції «Пан кабан», освітяни села Зозів, фуд батальйон села

«Ви просто не уявляєте як на них тут чекають. Тому, коли ми знаємо, що у когось із наших підопічних День народження обов'язково веземо торт, подарунок, дорогою надуваємо кульки. А вже по приїзді вітаємо, співаємо пісень. Ви знаєте для них, то таке свято, – ділиться волонтерка. – Одного разу ми так привітали командира ба-

Тростянець – жінки, які спочатку до обіду навчають та виховують дітей, а пізно вночі готують. До речі, ми також веземо сухі борщі та супи, а ще страви у відрах та усілякі вакуумовані копченості, приготовлені жителями сіл Росоша, Дзвониха, Ярошівка, Глухівка, Зозівка, Вербівка, колективом ДНЗ №31 «Сонечко», сім'єю Медведєвих».

Діти – найперші волонтери, які допомагають нам у закладі, каже Оксана Іванькова. Вони плетуть сітки, виготовляють окопні свічки. Разом із батьками ліплять вареники, вирощують овочі і фрукти, донатять кошти... А ще малюють малюнки, плетуть обереги та пишуть листи для наших бійців.

«Для них, то така радість. Кожний бліндаж прикрашають роботи наших вихованців. Це, знаєте, так щемливо спостерігати як кремезні чоловіки милуються картинками та бережно ставляться до кожної дитячої роботи», – розповідає жінка.

Переконана, що працюючи разом із дітьми, освітяни показують їм гідний приклад для наслідування.

«Ми сильні, ми незламні! Це наша земля й нам тут жити. Кожний має зробити все можливе для її майбутнього. І тут немає великих чи маленьких справ – є одна спільна», – зазначає вона.

Хто сказав, що на війні не до свят, той не знає наскільки такі хвилини радості необхідні для наших вояків, розповідає волонтерка.

тальйону. Виявилось, що у нього немає родини. Тож, чоловік тоді сказав слова, які дуже закарбувалися в нашій пам'яті: «Нарешті я став комусь потрібен».

А ще іноді необхідно побути трішки «зайчиками», «котиками» чи іншими звірятами. Саме такі костюми для військових підготували волонтери, коли їхали на передову перед Новим роком.

«Наші бійці також були завчасно попереджені, що кожен хто вивчить віршику отримає подарунки та смаколики. Це була справді святкова атмосфера. Хлопці водили хороводи навколо нашої автівки. Прикрашали ялинку, яку ми привезли із собою, співали пісень, – пригадує волонтерка. – Напевно лише на війні можна так гостро відчутти важливість ось таких, здавалося б простих у мирному житті, моментів».

Оксана Іванькова каже, що у кожному волонтерському поїзду беруть із собою прапор України. Це і оберіг, і водночас символ нескореності. Зізнається, з кожним місяцем все важче знайти потрібні речі та фінанси, але вони не здаються, впевнено крокують.

«Знаєте, у мене найзаповітніша мрія приїхати якось до наших українських соловейків і раптом почути: «Перемога!», – тоді розгорнемо свій прапор на найближчому териконі. І гучно, на повні груди вигукнемо: «Слава Україні!» А у відповідь почуємо не менш голосне: «Героям Слава!»

«ГІСТЬ ТИЖНЯ»

Вона є символом надії й віри, що міцно у руках несе свій факел знань

Саме так відгукуються учні Якушинецького ліцею про чарівну жінку, мудру наставницю, людину, яка надихає, вчительку української мови та літератури - **Оксану Анатоліївну ТАРНАВСЬКУ.**

Розкажіть про свій життєвий та педагогічний шлях?

- Народилася у Вінниці в дружній та працюючій родині. Тато працював міліціонером, мама – медичним працівником. Навчалася у Якушинецькому ліцеї. Професію педагога полюбила ще зі шкільної парти. Адже мені завжди подобалося те, як вчителі елегантно, інтелегентно, толерантно спілкуються з учнями і до вгод було перевіряти зошити. Перевірка зошитів – це було моїм індивідуальним завданням, яке давала мені директорка Якушинецького ліцею Олена Василівна Щербань. Вона знаючи, що я відповідальна, гарно навчаюся та маю відповідний багаж знань дозволяла виконувати такі завдання. Закінчивши із відзнакою 9 класів місцевої школи, почала обирати майбутню професію. Варіантів було два. Перший – це медичний працівник. Моя мама дуже хотіла, аби я вибрала саме цю царину, адже мріяла аби я зі своєю доброю душею допомагала людям одужувати. Але був ще один шлях – вчительство. І я обрала саме його. Відтак після закінчення 9 класу намагалася вступити до Вінницького педучилища, проте, на жаль, не зуміла. Тому ще один рік навчалася у школі і вже після закінчення 10 класу все ж вступила до Вінницького педучилища, здобуваючи фах вчителя молодших класів. Його закінчила із червоним дипломом. Потім я на відмінно здавши іспит із української мови вступила до ВДПУ ім. М.Коцюбинського, де отримала фах учителя української мови та літератури. У педуніверситеті я навчалася 4 роки, адже перейшла із 3 на 5 курс, здавши іспит екстерном. Заклад закінчила теж з червоним дипломом. На той час я уже була одружена та мала сина. Свій трудовий шлях розпочала із Якушинецького професійного училища соціальної реабілітації. Тут навчались діти із 13 до 18 років з неблагополучних родин, котрі мали проблеми із законом. Чесно скажу це напевно той шлях, який дав мені можливість бути сміливою, впевненою, сильною, людиною, загартував характер та вміння знайти ключик до сердець дітей. Тут я трудилася 3 роки. Згодом влаштувалася вчителем української мови та літератури до КЗ «Вінницький ліцей № 23». У закладі пропрацювала 20 років. Саме ті люди дали мені змогу педагогічного зростати, там я відповідно до педагогічної атестації мала вищу категорію і там мені присвоїли звання вчитель методист. Це

незабутні 20 років у моєму житті. Потім доля склалася так, що вирішила продовжити свій педагогічний шлях у рідному Якушинецькому ліцеї. Тут вже працюю 5 років. Звичайно якщо говорити про перехід сюди то він був бажаний, але не зовсім легким. Відверто скажу, у Вінницькому ліцеї діти були сильніші. Тут учні хороші, але база все ж була трішки слабшою. Тому свою роботу я продовжувала з того з чого і розпочала – це робота з обдарованими дітьми. І тут я знайшла юнь, яка любить рідну мову, поважає українське слово та має бажання розвиватися.

- Розкажіть трохи про здобутки ваших учнів та власні досягнення?

- За ці 5 років в мене і моїх учнів дійсно є високі досягнення. Із першого року моєї роботи у Якушинецькому ліцеї ми почали працювати із обдарованими дітьми і уже мали гарні результати – перемогу в районній та обласній олімпіаді з української мови та літератури. Другий та третій рік моєї педагогічної діяльності у закладі припав на період ковідних карантинних обмежень. Звісно конкурсів було менше, але ж знову ж таки діти брали участь і посідали призові місця.

За результатами 2022 -2023 навчального року, незважаючи на війну, у дітей багато здобутків. Цей рік надзвичайно результативний - це, напевно, пік моєї педагогічної діяльності, а можливо пік розвитку наших дітей, як майбутнього держави. На сьогодні діти вибороли 11 призових місць у різноманітних конкурсах та олімпіадах. Зокрема одинадцятикласниця Юліана Давидюк виборола перше місце у II етапі Всеукраїнської олімпіади з української мови та літератури. Також дівчина здобула першість у II етапі Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка, а у III та IV етапах зазначеного конкурсу стала другою. Юліана взяла участь й у Всеукраїнському конкурсі есе «Мій Шевченко», де набрала 21 бал з 30 можливих.

Учениця дев'ятого класу Вікторія Рева зайняла перші місця у II етапі Всеукраїнської олімпіади з української мови та літератури, II етапі Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка, II етапі Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика. Також вона здобула 3 місце у III етапі Всеукраїнської олімпіади з української мови та літератури. Десятикласниця Анна Янюк стала другою у II етапі Всеукраїнської олімпіади з української мови та літератури. Учениця

11 класу Валерія Зубик виборола перші місця у II етапі Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика та конкурсі декламаторів творів Т.Шевченка (КЗ «Центр культури та дозвілля Якушинецької сільської ради», брала участь у Всеукраїнському конкурсі есе «Мій Шевченко», набравши 24 бали із 30. Також Валерія самостійно знайшла та взяла участь у Всеукраїнському конкурсі учнівських творчих робіт «Я-Журналіст». У творі дівчина написала про незламність української нації та відзначила своїх односельців, як яскравих представників нескореного народу (із твором можна ознайомитися на 5 сторінці). Що стосується особистих нагород, то мене відзначено грамотами, подяками та дипломами за роботу з обдарованими дітьми. Зокрема, маю Почесні грамоти Вінницької ОДА, міського, районного та місцевого Якушинецького відділів освіти. Також свого часу я була головою апеляційної комісії обласної олімпіади, членом журі конкурсу «Учитель року», творчих робіт «Зелене гроно», тощо. Проте найбільшим моїм досягненням та нагородою є вдячні учні. Адже діти – це той шлях, який мене тримає, надихає, дарує радість. Відрадно коли ти бачиш результат своєї праці, учні тебе розуміють, підтримують, вважають важливою та близькою людиною. Також не можу не зазначити, що цьогоріч мої учні дуже гарно привітали мене з днем народження. Це для мене був справжній сюрприз. Діти знають, що я захоплююся та вважаю взірцем українського вчителя, дослідника, популяризатора української мови, заслуженого працівника освіти України, письменника, літературознавця, теле- і радіоведучого Олександра Авраменка. Відтак одинадцятикласники звернулися до пана Олександра з проханням привітати їх улюблену вчительку. І отримали позитивну відповідь. Це напевно був один з найкращих подарунків у житті. Також хочу відзначити, що надзвичайно приємно відкривати у дітях нові таланти, зокрема моя учениця Валерія Зубик почала віршувати, дівчина написала для мене декілька віршів.

- Чи думали Ви коли небудь змінити професію?

- Таких думок у мене ніколи не було. Хоча була низка пропозицій працювати не

за фахом: телеведучою на місцевому каналі, в центрі кримінальних експертів початківців. Проте моя любов до української мови та праці із дітьми завжди перемагала. Тому я вибрала, як казав Григорій Сковорода сродну працю.

- Чи важко знаходити спільну мову з сучасними дітьми?

- Мені щастить я досить легко знаходжу мову з дітьми. Нині працюю з учнями 9, 10 та 11 класів. Я намагаюся бути сучасною, йти в ногу з часом. Адже вважаю, що той вчитель, який був десять років тому, просто біля дошки, наразі для дітей не є актуальним та цікавим. Важливо аби ліцеїсти сприймали тебе не просто як подавця матеріалу, а як цікавого наставника, який розуміється в сучасних умовах та дитячих вподобаннях. Школярі знають як я працюю, знають мої вимоги. У нас з ними плідна співпраця. Важливо у роботі та спілкуванні із дітьми зацікавлювати їх до навчання, використовуючи лайфхаки. До прикладу, ні для кого не секрет, що старшокласники можуть запізнюватися на урок. Часто прості розмови не діють. Відтак для своєї учнів я започаткувала «Мовний чай». До звичайної коробочки від чаю, я покляла цікаві мовознавчі питання і кожен, хто запізнився має витягти одне питання та відповісти на нього. Від такого «чаю» подвійна користь: діти мають змогу закріпити, іноді поглибити свої знання й відповідно це їх дисциплінує.

- Як змінилися умови навчання під час повномасштабного вторгнення та пандемії?

- Навесні 2020 року шок був у всіх. Ніхто не знав, що робити перший час. Проте, все залежить від дітей. Під час дистанційного навчання дітям складно. На початку дистанційного навчання ми разом з дітьми починали опрацьовувати всі моменти як навчатися, як не втратити набуті знання та здобути необхідні нові. Спочатку був тільки вайбер – проте це було доволі короткочасно, потім ми почали освоювати інші освітні платформи. І сьогодні діти, які хочуть навчатися та працювати, діти які почувли вчителя досягли гарних знань та результатів. Тут важливо зрозуміти, що, і дитина, і вчитель працюють у тандемі. Зараз нікого не лякає, що ми працюємо дистанційно. До речі перший рік коли був ковід я, напевно, перша в закладі хто давав відкритий урок у дистанційному фор-

маті. Ми з учнями працювали над темою «Узагальнення вивченого про прикметник», у форматі уроку-подорожі до Шевченківських днів. Звісно я трохи хвилювалася, проте урок пройшов чудово. Дистанційне навчання не заважає отримувати знання навпаки – це пошук, це висота знань та результативність. Але мені більше до душі офлайн через емоції та енергетику.

- Чи важче зараз навчати дітей?

- Зараз важче навчати дітей. Напевно, тому, що у них менше мотивації – багато дітей впевнені, що з якими б оцінками та знаннями вони б не закінчили навчаль-

ний заклад, всеодно зможуть вступити до університету на платній основі. Тому легше навчати свідомих дітей, які знають чого вони хочуть та до чого прагнуть. Свою роль відіграють і батьки. Зараз вони все менше часу приділяють своїм дітям, не можуть змотивувати їх до навчання. Також варто відзначити, що професія вчителя, на жаль, не є престижною, викладач має мало вільного часу, часто він не мотивований фінансово. Вчителі мають право на гідну оплату своєї праці. Якщо він буде впевнений, що в нього все гаразд із фінансами то це на-

дихатиме його ще більше творити й креативити на роботі. Проте, якщо вчитель зуміє мотивувати дітей, зробити так аби діти полюбили предмет то буде гарний результат та легкість під час навчання.

- Чи змінилося в учнів ставлення до української мови та культури під час війни?

- Із початку війни молодь змінила ставлення до української мови та й Батьківщини вцілому. Діти намагаються вживати менше суржика, удосконалюють свою українську, читають більше літератури, слухають українських виконавців. Ми завжди з учнями намагаємося відчути зв'язок предмету з реальністю. Нині і дорослі, і діти відчули і побачили влучність крилатого вислову Ліни Костенко - «Нації вмирають не від інфаркту, спочатку їм відбирає мову». Відтак я намагаюсь прищеплювати любов, повагу, визнання до української мови й культури, показую позитивні приклади відомих українців, що спілкуються виключно українською.

- Як проводите вільний час, яке маєте хобі?

- Якщо чесно то вільного часу замало. Люблю проводити час з родиною. Особливо коли в гості приходить син Олександр, з невісткою Ангеліною та маленькою онучкою – дев'ятимісячною Іринкою. Люблю читати, читаю і наукову, і художню і сучасну літературу. Особливо подобається розважальні, гумористичні книги. Серед улюблених авторів – Ліна Костенко та Сергій Жадан. Також в'яжу, співаю та граю на акордеоні. Разом із сім'єю люблю подорожі, і дуже люблю разом з чоловіком Володимиром рибалити.

- Чи маєте ви життєве кредо?

- Так у житті керуюсь висловом: «Не кажи світові про те, що ти хочеш зробити покажи як ти робиш».

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС УЧНІВСЬКИХ ТВОРЧИХ РОБІТ «Я – ЖУРНАЛІСТ!»

Робота учениці 11 класу Комунального закладу «Якушинецький ліцей» Валерії ЗУБИК

Розповідаю світові про незламність українців

Нескореність і непереможність – генетичний код нації

мови та літератури **Тарнавська Оксана Анатоліївна**. Її очі - весняні квіти, що символізують надію. Світла й чиста душа, наповнена любов'ю, освічує шлях у темну ніченьку. Вона міцно тримає освітній фронт ґрунтовними знаннями й обізнаністю. Щоразу на уроках розповідає про довгий і тернистий шлях нашого народу до вільного майбутнього, який пройшов роки знуцань, звірячого нищення, геноциду українства з боку радянської влади. Навчає залишатися сміливим у будь-яких моментах, любити та поважати мову, яка пахне калиною й ніжними пролісками, відрізняє нас від інших. Оксана Анатоліївна є представником великої нації, котра невмируща, незнищена, мучена, гнана, але не скорена. Читаючи книжки різноматнітних авторів, я захопилася романом Івана Багряного «Тигролови», де головний герой Григорій Многогрішний є прикладом цвіту нашої нації, який не боїться втратити власне життя, аби бути вільним. Несе в собі безстрашність, бо сміливі завжди мають щастя.

Україна знову доводить, що справжній патріот готовий на все, щоб залишитися на цій території, зокрема солдати - це ангели зі зброєю в руках, у котрих тече мужня козацька кров. Щоранку ми розплющуємо очі завдяки воїнам, які захищають майбутнє своїх доньок та синів. У моєму селі живе герой «Азовстали» - **Євгеній Дзись**. Молодий чоловік був у полоні в російській орди, де відчував неймовірні страждання, думав, що загибелі неминуча, але віра в серці й священна молитва вберегли. Ненависть й несправедливість огорнули душу, він бачив, як його побратима кладуть у домовину, що десь під Маріуполем загинув... За тебе й мене, свободу, Батьківщину, родину. Скільки ще треба смертей, аби світ почав діяти рішуче? Кожен сантиметр тіла тремтить від розповідей про жахливі дієства в Оленівці. Щемить серце від сліз матері та батька, які чимдуж постаріли. Євген - це приклад незламності, одразу, коли він ступив на українську територію, почав цілувати рідну землю, яка

народила й виростила мужнього й вірного сина! Пам'ятаймо ціну життя!

Ліна Костенко писала: «Віддай людині крихітку себе. За це душа наповнюється світлом». Саме цей вислів, на мою думку, є девізом волонтерів, котрі своєю працею наближають Перемогу. Невтомні бджілки-трудівниці не шкодують здоров'я, сил та часу, присвячують себе добрим справам, зокрема допомагають українським захисникам. Неймовірно пишаюся, що до волонтерства долучаються підлітки, бо знаю, що зараз вони міркують двоє: перші - це свідомі й віддані патріоти, а інші - «яка різниця». Я щаслива, що моя подруга **Давидюк Юліана** віддає частинку любові, аби зігріти наших воїнів. Разом зі своєю командою виготовляють окопні свічки. Це важлива справа, яка підтримує полум'я в серцях тих, хто не запліщує очі днями й ночами, береже наш спокій. Безперечно, це складно, але кожен робить посильне завдання, щоб допомогти солдатам, біженцям та просто тим, хто зневірився в майбутньому через коло пекла під назвою «війна». Ця кровопролитна боротьба внесла корективи в життя. Саме тому людяні й гуманні громадяни намагаються об'єднатися й творити неймовірні речі гуртом. Навіть найменший клаптик тканини для маскувальних сіток, недопалена воскова свічка - усе несе неабияку цінність, якщо докласти достатньо зусиль для того, щоб організовано задовольнити потреби на фронті. Невтомні руки волонтера тримають важку ношу, але ніколи не припиняють завзятих старань, жодні обставини не змусять їх ступити крок назад, поки не настане омріяний день, котрий символізуватиме, що добро пододало зло. Чи є все це незламністю?

Отже, за перемогою нашої держави стоять непереврені люди, які готові віддати останню крихту хліба, аби Батьківщина відродилася краплями цілющого дощу та розправила крила. Тому зберігаймо цю надзвичайну силу й незламність духу, бо ми все подолаємо, пересилимо, переживемо та перееможемо! Плекаймо та примножуймо культурну й духовну спадщину рідної України!

У підручниках з історії України буде написано: «Важка перемога в російсько-українській війні». Життя здолало смерть, а світ - темряву. 24 лютого - день, коли буття українців змінилося назавжди, він нагадуватиме про страшні муки від маленького немовляти до захисника, який на лнії вогню віддає своє серце за мирне небо й Батьківщину. Дата, котра несе за собою біль і невимовні страждання мами, яка не дочекалася дитини.

Як часто кажуть, що війна - це неможливе дійство сьогодення, але вся моя держава потерпає від тиранії. Наше майбутнє нині творять гідні й вільні люди, які борються за кожен клаптик священної землі. У будь-якої особи є те, що вона захищає і робить усе, аби синьо-жовтий стяг швидше замаяорів у всіх містах і селах. У моєму житті є дорога серцю людина, котра запалає вогник віри в найкраще - це вчителька української

15 РОКІВ НАТХНЕННЯ: Лука-Мелешківська ДШМ ВІДСВЯТКУВАЛА ЮВІЛЕЙ

24 травня на ювілей з нагоди 15-річчя від дня заснування дитячої школи мистецтв зібралися у Лука-Мелешківському Будинку культури на святковий концерт шанувальники музики. Прийшли сюди і нинішні й колишні вихованці школи, їхні вчителі, рідні, керівництво громади, всі, хто небайдужий до музичного мистецтва.

Розмаїття репертуару, музичних інструментів, хореографічних постановок, творчих колективів стало підтвердженням того, що у школі підтримують, зберігають та пропагують українську пісню, народні традиції, обрядові дійства, популяризують естрадну пісню та цінують і виконують музичні твори української і світової класики.

Під час заходу на сцену вийшло близько 120 вихованців школи. Кожен із них продемонстрував глядачам свою майстерність у

різних видах мистецтв: хоровому, вокальному, танцювальному та інструментальному. У програмі – українські народні пісні гармонійно поєднали із класичними та відомими в усьому світі музичними композиціями. Усі гості заходу мали можливість переглянути виставку робіт учнів класу образотворчого мистецтва. Окремий блок концерту був присвячений українським захисникам, які відстоюють рідні кордони та мирне небо. Звучали українські патріотичні композиції у виконанні колективів ДШМ.

На звітному концерті побували секретар сільської ради Оксана Шеванюк Володимирівна, заступники голови сільської ради Майя Комісарчук та Дмитро Ткаченко, заступниця начальника відділу освіти та культури Людмила Лепетун.

Сьогодні дитяча школа мистецтв має не тільки багате минуле, творче сучасне, а й широкі перспективи розвитку в майбутньому. Бажання бачити рідну школу успішною надихає викладачів й учнів творити та діяти. Педагогічний колектив головним завданням ставить перед собою не лише навчити, а й відкрити в дітей іскорку таланту, духовності й доброти. Підтвердженням цього став концерт, присвячений ювілею закладу.

Зазначимо, що КЗ «Лука-Мелешківська дитяча школа мистецтв» розпочала свою роботу з 2008 року. Це перша і на даний час єдина школа в межах ТГ, яка надає якісну початкову мистецьку освіту. Із незмінним директором закладу є Сергій Анатолійович Стахов, який очолює школу з початку відкриття. Заступницею директора із навчально-виховної роботи працює Марія Вікторівна Савчук. Савчук Марія Вікторівна. У Лука-Мелешківській школі мистецтв здійснюється підготовка здобувачів початкової мистецької освіти за такими напрямками: музичне, хореографічне та образотворче мистецтво. Учні опановують гру на різноманітних музичних інструментах (фортепіано, баян, акордеон, гітара, домра, бандура, труба та інші мідні духові інструменти, сопілка, скрипка),

навчаються сольному та хоровому співу. Учні класу хореографії вивчають класичний, народний, та сучасний танець а у класі образотворчого мистецтва відкривають для себе малюнок, ліплення, живопис.

Нині у школі навчається - 160 дітей. Їх навчає 16 викладачів, 13 з яких штатні. По закінченню навчання у ДШМ, випускники отримують свідоцтво про початкову мистецьку освіту, а випускники базового підрівня мають змогу продовжити навчання у вищих мистецьких навчальних закладах.

В період з 2021 по 2022 роки п'ятеро випускників продовжили навчання у Вінницькому фаховому коледжі мистецтв.

Викладачі школи є кваліфікованими спеціалістами із досвідом роботи, які беруть участь у суспільному житті ТГ та школи у складі інструментального та вокального колективів а також сольо.

Візитівкою школи є її творчі колективи, зокрема: зразковий хореографічний колектив «Круазе», зразковий вокально-хоровий колектив «Адажіо», оркестри, вокальні та інструментальні ансамблі, хорові колективи, солісти-вокалісти та інструменталісти.

Мистецьке життя учнів наповнене творчим життям беручи участь у різноманітних заходах ТГ та м. Вінниця. Змагаються на різноманітних творчих конкурсах різних рівнів завойовуючи призові місця. Протягом 2021-2023 років вихованці ДШМ представляли заклад на Міжнародних конкурсах: Мистецький конкурс від Міжнародного центру «Talents of the 21 century», який проходив у м. Варна (Болгарія), здобувши I перше та II других місця; Міжнародному канадсько-українському конкурсі дитячої та юнацької творчості «Торонто-2021», здобувши три I місця та п'ять II місць; Міжнародному конкурсі «Muzikos burtai», який проходив у Литві, де учень нашої

школи був відзначений дипломом I премії; Міжнародному конкурсі «Golden autumn» (Франція), здобувши два II місця та інші Міжнародних й Всеукраїнських конкурсах. Також протягом 2021-2023 років троє учнів школи мистецтв були відзначені найвищими конкурсними нагородами – Гран-прі на Міжнародному та Всеукраїнських конкурсах, що є гарним показником якості мистецької освіти в Лука-Мелешківській ДШМ.

У 2022 році, до Міжнародного дня захисту дітей, за підтримки сільської голови Богдана Августовича, було реалізовано дитячий флешмоб «Ні-війні», за участі вихованців хореографічного колективу «Круазе». Ця творча робота транслювалась у нових телеканалів Вінниччини.

У закладі існує два колективи, які носять звання «Зразковий». Це вокально-хоровий ансамбль «Адажіо» та хореографічний колектив «Круазе».

Учні та викладачі школи беруть активну участь у благодійних заходах. 24 грудня 2022 року було організовано шкільний благодійний захід на підтримку Збройних Сил України, де викладацький, батьківський та учнівський колективи спільними силами зібрали 10 629 грн.

Що треба зробити у червні на городі і в саду

Городні роботи

Ще можна посіяти огірки, кабачки, гарбузи, патисони, цвітну капусту, ріпу, дайкон, тощо. Також це хороший час аби висадити багатокітні культури – шпинат, шавель, цибуля-шніт. Можна досівати різну салатну зелень.

Боротьба зі шкідниками та хворобами - саме у червні потрібно особливо ретельно стежити за тим, щоби рослини не хворіли і не страждали від шкідників. У цей час проводять обприскування від комах, сапають землю, щоби позбутись бур'янів та шкідників, вносять добрива, мульчують ґрунт та доглядають за ним.

Облаштування опор – в'юнки культури, як огірки, бобові та гарбузові активно нарощують зелену масу і потребують опор.

Обрізання всівів полуниці – якщо ви плануєте розмножувати ягоду, залишайте лише ті вуса, з яких потім хочете отримати нові рослини. Якщо ваша мета – це тільки сам урожай, видаляйте вуса повністю. Також мульчуйте полуничну грядку, щоби під рослиною зберігалось більше вологи і ягоди були крупніші та солодші.

Садові роботи

Для садівників червень – один з найгарячіших місяців року. Догляду за деревами та кущами на нього випадає чимало.

Підживлення – так само, як і городні культури, садові зараз потребують збагачення ґрунту, в якому вони ростуть. Добре у цей час вносити азотні добрива та мінеральні комплекси. Можна також скористатись і органічними добривами. Головне – добре розводити їх во-

дою, аби вони не пошкодили коріння рослин. Також уже час підживлювати рослини методом обприскування.

Боротьба зі шкідниками – дерева і кущі варто оглядати на предмет появи шкідників щодня. Чим раніше буде виявлено проблему, тим легше з нею буде розібратись. При використанні інсектицидів важливо чітко дотримуватись інструкцій з дозування і стежити за термінами, коли речовини мають принести результати, і коли плоди стануть безпечними після обробки.

Обрізка та видалення зайвих пагонів – велика кількість гілок робить дерево менш ефективним, коли йдеться про вирощування плодів. Тому у червні час починати видаляти зайві пагони з дерев та кущів. Краще це робити, коли вони ще молоді і їх можна відірвати вручну, а не зрізати секатором. Також можна зрізати гілки з зайвими плодами, якщо зав'язі виявились аж забагато – в такому разі плоди виростуть не дуже смачними, якщо їх не прорідити.

Захист від птахів – черешню, малину, вишню, сливу та інші ягоди пернаті дуже полюбують. Тому урожай уже можна накривати від них спеціальною сіткою.

Розмноження живцями – якщо ви плануєте розмножувати свої рослини, то у червні їх живці ще досить молоді і тому швидко вкоріняться. Зазвичай живцем називають частину пагона з двома міжвузлями і трьома бруньками. Їх зрізають, заглиблюють у землю, накривають парником і регулярно поливають.

Стрижка кущів – якщо ви вирощуєте декоративні кущі чи маєте в саду живопліт, нові пагони цих рослин у червні все ще будуть достатньо молодими і м'якими, щоби лег-

ко зрізати зайве. Зрізані гілки можна пустити на живці або закласти у компост.

Підготовка винограду – у червні з лози видаляють пасинки, а також нормують майбутній урожай і прищипують пагони, щоби рослина не надто розросталась.

Догляд за щепленнями – якщо ви навесні прищеплювали садові дерева, перевірте, чи всі щеплення прижились. Слабкі та невдалі видалять, вони будуть віднімати у рослини силу. Також прищепляйте пагони, які ростуть надто швидко, щоби вони не зламались під вагою листя.

Роботи у квітнику

Догляд цибулинних – тюльпани та інші цибулинні квіти, які ви плануєте розмножувати, потрібно викопати після того, як закінчиться цвітіння і пожовкне листя. Викопані цибулини необхідно обсушити в тіні, очистити від рештків ґрунту, посортувати та сховати на зберігання у затінене, добре провітрюване приміщення до осені.

Підживлення рослин, що відцвіли – квітучі кущі, як бузок, жасмин, форзиція, магнолія чи ранні троянди після завершення цвітіння треба обрізати, щоби сформувати їм крони, наступного року отримати ще більше квітів, а потім підживити, аби вони добре розвивались решту літа. Також внесення добрив потребують півонії, маки та інші квіти, сезон яких уже відійшов.

Побудова опор – так само, як і овочі, в'юнки квіти у червні ще досить спурцкі, щоби добре оплести опори. Тому саме час їх споруджувати.

Сусідці подарувала... свого чоловіка

«А ви чули, що Марійчин Іван до Люби вже доходився, що в неї пузо росте?» – почали гомоніти односельчани. Одні заперечували: «Та не може бути! У Люби з Миколою ідеальна сім'я!». Другі лише знизували плечима.

По обіді, нагодувавши «спиногризів» (так Марія ласкаво називала своїх чотириох малих дітей), зав'язавши хустину і заткнувши поділ довгої спідниці за пояс, вона вийшла на город. Грядки вже рясно зазеленіли й давно просилися під сапку.

– Добридень, Любцю! – гукнула Марія через паркан до сусідки, яка якраз працювала на городі. – І що ти там ще вибируєш? У тебе ні зілінки на грядочці! А на мою страшно глянути. Що й казати, вправна ти господиня: і на роботу ходиш, і худобу пораш, і город маєш доглянутий усім на заздирство. А я із дітьми нічого не встигаю довести до толку...

«Мені дітей мати б, – тільки подумки відповіла Люба. – Я й город закинула б, і на роботу не ходила б! Якби Божа ласка...» Не сказавши сусідці ні слова, Люба тільки всміхнулася і ще завзятіше заходилася прополювати бурячки.

Усі в селі знали, що Бог не обділив її. Люба – жінка вродлива й розумна, завше у начальстві ходила. І чоловіка собі знайшла такого ж роботящого. Та ще, як у свати він до неї збирався, сусідки відмовляли дівчину від весілля. Казали, що довгий час на будівництві працював і там перехворів, мовляв, дітей у нього не буде. Та Люба, тоді молода й засліплена коханням, нікому вірити не хотіла, вирішила сама бути ковалем своєї долі.

Так і сталося, що тепер вони вкупі з Миколою уже десять літ прожили, усякого добра нажили, а найбільшого щастя – діток – так і не змогли накувати. Тому Люба завжди охоче ходила на вечорниці до Марії з Іваном. Принесе малим по льодянику, погомонить з сусідками про сільське життя-буття й у свій німий дім повертається. Її Микола ж бо часто на заробітки їздив. Як то кажуть, діти вдома не плачуть, чому не попрацювати б і не відкласти зайву копійчку?

Чому б не допомогти?

До такого життя уже Люба звикла: ніби чоловік у неї є, але коли потрібна допомога, то поряд його ніколи немає. Бачила Марія, як важко сусідці без чоловічої міцної руки в господарстві, тому й сама не раз відправляла свого Івана до Люби: іди, мовляв, косу поклепай чи поріг підбий, бо їй, бідолашній, ніяк самій не впоратися. Отак і жили вони мало не однією великою сім'єю. Микола із заробітків завше привозив Івановим дітям гостинці, а турботливому сусідові могорич виставляв за те, що за дружиною за його відсутності пригледів. А Люба шукала розради в сусідських дітях і за першої потреби залишалася бавити Марію малечу.

Усе село не могло натішитися, як дружно живуть ці сусідки. Аж допоки однієї осені завжди струнка Люба раптом не почала гладшати. «А ви чули, що Марійчин Іван до Люби вже доходився, що в неї пузо росте?» –

почали гомоніти односельчани. Одні заперечували: «Та не може бути! У Люби з Миколою ідеальна сім'я!». Другі лише знизували плечима та нетерпеливо чекали весни, коли всі поскидають кожухи і правди нічим буде приховати.

А навесні замість блаженного тину на межі між Любиною та Марією хатою виріс двометровий паркан. І кожен у селі зрозумів без слів: народила Люба сина таки від сусіда Івана. А невдовзі він зібрав свої блаженські пожитки й переїхав до тієї, яку зробив найщасливішою жінкою у світі. Можливо, Марія змогла б пробачити чоловікові зраду, однак конкурувати їй, спрацьованій сільській жінці, матері чотириох дітей, із доглянутою сусідкою було годі. Тому й відпустила благовірного без сліз і без галасу.

– Іди до неї, коли справді кохаєш, – єдине, що змогла із себе витиснути тоді Марія.

Повертатися сусідів було нікуди

Коли Микола повернувся із чергових заробітків, виявилось, що його місце у домі уже зайняв сусід. Що вдієш, коли не зміг дати дружині найбажанішого? Не відбирати тепер її щастя. Відтак зібрав свої речі і переніс до Марії у хлів, а сам знову подався у світ за очі тамувати горе в роботі.

Три роки Микола поневірявся по наймах, аби лише в рідне село не повертатися. Він за звичкою відкладав половину грошей і передавав їх додому, але вже не Любі, а Марії: дуже йому боліло серце за її дітей, що лишилися без доглядальниці.

А якогось дня Микола приїхав до Марії і вже залишився в неї назавжди. У селі це сприйняли як належне: чому самотнім людям нарізно бути? Мало-помалу вони прижилися притерлися, хоча й не було поміж ними палкого кохання. Микола – чоловік тихий та працюватий, а чого ще хотіти самотній Марії для себе і своїх чотириох дітей?

Требя по-людськи сусідам жити

...Якось Марія вийшла на город, аби вибирати смородину, коли до неї підкрався хлопчик і смикнув за спідницю:

– Добридень, тьотю, – мовив він. – А як вас звать? – Мене – Марія. А тебе? – майже механічно відповіла вона, роздивляючись малого і впізнаючи в його очах Іванові.

– Мене Богданом звать. А дайте мені смородини, – і простягнув до Марії дві маленькі складені до купи долоньки.

Жінка щедро насипала туди чорних ягід.

– Їж, на здоров'ячко, а мамі з татом скажи, нехай увечері приходять паркан розкидати. Треба по-людськи сусідам жити, досить ворогувати, – відповіла жінка. – Ти ж Богом даний... – уже про себе додала вона і, наче скинувши гору з пліч, усміхнена попрямувала додому готувати святкову вечерю.

Інна СЕМЕНЮК.

ОГОЛОШЕННЯ

ТОВ «Українська універсальна біржа» оголошує про проведення цільового аукціону з продажу майна, яке перебуває в податковій заставі, та належить ТОВ «Шанс», код ЄДРПОУ 20119134 та підлягає реалізації в рахунок погашення його податкового боргу.

ЛОТ 1- Станок закатувальний Б4К3К, інв. № 10250, зав. № 948, 2009 р.вип.; ЛОТ 2 - Автомат дозувальний-наповнювальний ДНЗ-1-125, інв. № 1025, зав. № 161, 2006 р.вип. Початкова вартість (з ПДВ): ЛОТ 1 - 111 744,00 грн., ЛОТ 2 – 125 130,00 грн. Місцезнаходження майна: Вінницька область, Гайсинський район, смт Ситківці, вул. Вокзальна, буд.18. Аукціон проводиться без можливості зниження початкової вартості. Час і місце ознайомлення з майном в робочі дні з 10.00 до 16.00 години за тел.: +380677565778. Кінцевий строк прийняття заяв та оплати внесків - 22.06.2023 р. до 16 год. 00 хв. включно за адресою: м. Дніпро, вул. Воскресенська, 15, оф. 38, прим., тел. :+380503051404, dr@uub.com.ua. Учасники подають Біржі заяву на участь в аукціоні та документи, зазначені в оголошенні на вебсайті Біржі <https://www.uub.com.ua/>. Внески сплачуються на п/р ТОВ «УУБ» в ПАТ «КРЕДІ АГРИКОЛЬ БАНК», код ЄДРПОУ 25158707: гарантійний: UA18300614000026008500397202 ЛОТ 1 – 11 174,40 грн., ЛОТ 2 – 12 513,00 грн. (без ПДВ), реєстраційний: UA90300614000026004500397206 – по 17,00 грн. (з ПДВ) за кожен лот. ТОВ «УУБ» є суб'єктом первинного фінансового моніторингу, тому учасник аукціону до 22.06.23 р. повинен пройти процедуру верифікації особи. Аукціон відбудеться 26 червня 2023 року, об 11.00 год. за адресою: м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 23, 4-й поверх. Інформація щодо умов участі: +380503051404., dr@uub.com.ua.

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «НАУКОВО ВИРОБНИЧЕ ПІДПРИЄМСТВО «МФК» (ТОВ «НВП «МФК»), код ЄДРПОУ 43620691.

Місцезнаходження суб'єкта господарювання, контактний номер телефону, адреса електронної пошти суб'єкта господарювання: 22400, Вінницька обл., Хмельницький р-н, м. Калинівка, вул. Нестерчука В., буд. 1, тел. +(04333) 40477, e-mail: office1@mfk.com.ua.

Місцезнаходження об'єкта/промислового майданчика: 22400, Вінницька обл., Хмельницький р-н, м. Калинівка, вул. Нестерчука В., буд. 1.

Мета отримання дозволу: має намір отримати дозвіл на викиди в атмосферне повітря для існуючого об'єкта. Діяльність не підлягає розробці ОВД.

Загальний опис об'єкта. Виробництво іншої хімічної продукції, н.в.і.у. (КВЕД 20.59 основний). На виробничому майданчику знаходиться 6 джерел викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря. На підприємстві розміщено: виробниче приміщення, опалювальне обладнання, резервуар зберігання спирту, насос, майстерня.

Відомості щодо видів та обсягів викидів. Від джерел викиду в атмосферне повітря надходять такі основні забруднюючі речовини: оксиди азоту (у перерахунку на діоксид азоту [NO+NO2]) – 19,5107 т/рік, оксид вуглецю – 44,664 т/рік, азоту(1) оксид (N2O) – 0,015 т/рік, метан – 0,35 т/рік, кислота оцтова – 0,1131 т/рік, фтористий водень – 0,00054 т/рік, залізо та його сполуки (у перерахунку на залізо) – 0,0315 т/рік, манган та його сполуки (у перерахунку на діоксид мангану) – 0,000777 т/рік, нікель та його сполуки (у перерахунку на нікель) – 0,00016 т/рік, хром та його сполуки – 0,00165 т/рік, вуглецю діоксид – 8293,767 т/рік, речо-

Повідомлення про оприлюднення Заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки

1.Повна назва документа державного планування: Детальний план території земельної ділянки площею 4,0 га із земельної ділянки з кадастровим номером 0520281800:03:002:0065, розташованої на території Барської міської територіальної громади Жмеринського району Вінницької області (за межами населеного пункту), для розміщення промислових систем накопичення електричної енергії.

2. Орган, що приймає рішення про затвердження документа державного планування: Барська міська рада Жмеринського району Вінницької області.

3.Передбачувана процедура громадського обговорення: а) дата початку та строки здійснення процедури - відповідно до п.5 ст. 10 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» громадське обговорення Заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки детального плану території земельної ділянки площею 4,0 га із земельної ділянки з кадастровим номером 0520281800:03:002:0065, розташованої на території Барської міської територіальної громади Жмеринського району Вінницької області (за межами населеного пункту), для розміщення промислових систем накопичення електричної енергії розпочато з дня їх оприлюднення, а саме 09 червня 2023 року на сайті Барської міської ради (<https://bar-city.gov.ua/>), та триватиме 15 днів.

б) способи участі громадськості - громадськість в межах строку громадського обговорення має право подати в письмовій формі (в тому числі в електронному вигляді) зауваження та пропозиції до заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки генерального плану. Усі зауваження і пропозиції до заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки детального плану, одержані протягом встановленого строку, підлягають обов'язковому розгляду замовником. За результатами розгляду замовник враховує одержані зауваження або вмотивовано їх відхиляє.

в) Орган, до якого подаються зауваження і пропозиції, поштова та електронна адреси та строки подання зауважень і пропозицій - 23000, Вінницька обл., Жмеринський р-н, м. Бар, майдан Святого Миколая, буд. 18, контактний email bar.miska.rada@gmail.com, тел./факс: (04341) 2-25-88

Зауваження та пропозиції до заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки генерального плану надаються протягом 15 днів.

У порядку, передбаченому законодавством України, Якушинецька сільська рада повідомляє, що до Вінницького районного суду Вінницької області готуються документи для подання позовної заяви про визнання спадщини (пау) відмерлою після смерті Чернозуба Василя Титовича (помер 10.04.2002), який проживав за адресою: кв. 6, буд. 1 (гуртожиток), вул. Новоселів с. Якушинці, Вінницького р-ну Вінницької обл.

У випадку наявності спадкоємців померлого, просимо повідомити юридичний сектор Якушинецької сільської ради за адресою: каб. 25, вул. Новоселів, 1, с. Якушинці, Вінницький р-н Вінницька обл.

вини у вигляді суспендованих твердих частинок – 0,0202 т/рік, неметанові леткі органічні сполуки (НМЛОС) – 0,0291 т/рік.

Заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва, - що виконані або/та які потребують виконання. Заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва, - що виконані або/та які потребують виконання – на підприємстві відсутні виробництва та устаткування, які підлягають до впровадження найкращих доступних технологій та методів керування.

Перелік заходів щодо скорочення викидів, що виконані або/та які потребують виконання – Не передбачені. Викиди забруднюючих речовин від стаціонарних джерел підприємства не перевищують встановлені нормативи граничнодопустимих викидів відповідно до законодавства, тому заходи щодо скорочення викидів забруднюючих речовин не розробляються.

Дотримання виконання природоохоронних заходів щодо скорочення викидів – Заходи не передбачені.

Відповідність пропозицій щодо дозволених обсягів викидів законодавству. Викиди забруднюючих речовин відповідають вимогам законодавства.

Адреса держадміністрації з питань охорони навколишнього природного середовища, до якої можуть надсилатися зауваження та пропозиції громадськості щодо дозволу на викиди: Вінницька обласна військова адміністрація, 21050, місто Вінниця, вул. Соборна, 70, тел. (0800) 216 433, (0432) 32-25-35, 32-35-35, електронна адреса: oda@vin.gov.ua.

Строки подання зауважень та пропозицій – протягом 30 календарних днів з моменту виходу повідомлення.

"ПОДІЛЬСЬКА ЗОРЯ"

Вінницька регіональна газета.
редактор
Ф.І.БЕЖНАР

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ
ПЕРІОДИЧНОГО ВИДАННЯ:
ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЙ – 40699;
ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ – 61487

Газета зареєстрована
Головним територіальним
управлінням юстиції у
Вінницькій області
15.03.2019 р.
Реєстраційне свідоцтво
ВЦ №1051-409 ПР.
Засновник: Трудовий
колектив Товариства з
обмеженою
відповідальністю "Редакція
Вінницької регіональної
газети "Подільська зоря"

Газета виходить щочетверга,
видається українською, а також
російською мовами. Спосіб
друку – офсетний, обсяг 3
друковані аркуші. Формат А-3.
Розповсюджується
у Вінницькій області.
Видавець: Товариство з
обмеженою відповідальністю
"Редакція Вінницької
регіональної газети
"Подільська зоря".

Редакція не завжди поділяє точку
зору авторів публікацій. Відповідаль-
ність за надруковані та вкладені в
газету листівки, матеріали, рекламні
оголошення несуть автори та
рекламодавці. Редакція залишає за
собою право редагувати та скорочу-
вати текст. При передруці матеріалів
посилання на "Подільську зорю"
обов'язкове. Матеріали, позначені
публікуються на правах
реклами.

РОЗРАХУНКОВИЙ РАХУНОК:
№UA65302076000026007300901415,
Вінницьке обласне управління АТ
«Ощадбанк»,
МФО 302076,
інд. код 02471361,
Адреса редакції:
21100, м. Вінниця,
вул. Брацлавська, 31.
Телефони редакції: 27-77-07.

Зам. №232823.

Наклад - 1500.

Газета віддрукована
у ТОВ "Прес Корпорейшн
Лімітед", м.Вінниця,
вул.Чехова, 12-б.
Тел. (0432) 55-63-97.

Вітаємо ветеранів війни та праці

Цього тижня 90-річчя відзначатиме ветеран війни і праці, мешканець смт Стрижавка - **Микола Федорич МЕЛЬНИК** (12 червня).

День народження святкуватимуть очільники первинної ветеранської організації: мешканка с.Побережне - **Людмила Олександрівна ЧОРНА** (9 червня); житель с.Стадниця - **Ярослав Олексійович МОРОЗ** (14 червня).

Від імені активу Вінницької районної та місцевих ветеранських організацій щиро зичимо сивочолим іменинникам міцного здоров'я, достатку й злагоди в родині, гідної пошани від суспільства та держави, довгих літ щасливого життя під мирним українським небом.

Із повагою,
Петро ВАСИЛИНИЧ,
голова Вінницької районної організації ветеранів.

ПЕРЕДПЛАТИТЬ «ПОДІЛЬСЬКУ ЗОРЮ»

ШАНОВНІ НАШІ ВІДДАНІ ЧИТАЧІ.
Продовжуємо випуск однієї із найстаріших газет краю, аби Ви дізнавалися новини з життя громад, району, області та України.

Сподіваючись на кращі часи продовжуємо передплату на 2023 рік.

Передплата з поштовими послугами (без заповнення квитанції) становить:

ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ (61487): на місяць - 32,60 грн., на 3 місяці - 97,80 грн., 6 місяців - 195,60 грн.

для підприємств, установ й організацій (40699): на місяць - 32,60 грн., на 3 місяці - 97,80 грн., 6 місяців - 195,60 грн.

8 червня - хмарно, без опадів, т вдень +22...+26°C, вночі +13...+17°C. **9 червня** - хмарно, без опадів, т вдень +23...+27°C, вночі +16...+20°C. **10 червня** - хмарно, без опадів, т вдень +22...+28°C, вночі +16...+21°C. **11 червня** - хмарно, без опадів, т вдень +19...+22°C, вночі +14...+16°C. **12 червня** - хмарно, без опадів, т вдень +17...+22°C, вночі +10...+15°C. **13 червня** - хмарно, без опадів, т вдень +18...+22°C, вночі +12...+15°C. **14 червня** - хмарно, без опадів, т вдень +19...+24°C, вночі +12...+17°C.

На базі вінницького підприємства незрячих діє шахово-шашковий клуб. Там під керівництвом досвідченої тренерки із вадами зору Наталії Філюк близько 20

людей мають можливість позмагатися в інтелектуальні ігри і потренуватися. Але цього разу незрячі грали не між собою, а запросили на незвичний поєдинок юних шахістів.

Матч юних вихованців шахових клубів «Романтик» (філія МДЮСШ №6) і «Пішак» (Палацу проти незрячих був присвячений Дню захисту дітей. Його спільними зусиллями влаш-

Діти позмагалися із незрячими

тували підприємство незрячих, обласна організація УТОС, обласний осередок спортивної Федерації незрячих України за підтримки депутата міської ради Андрія Андреева.

На урочистому відкритті виступили юні вихованці студії естрадного вокалу «Victoria».

Матч проходив у два тури «стінка на стінку». В кожній команді грали по вісім спортсменів. Серед юних учасників зустрічі були доволі титуловані шахісти.

Не дивно, що за підсумками матчу впевнено перемогли діти. У збірній незрячих найкращий результат (1,5 очки із 2 можливих) показала Наталія Філюк. Вона своїм прикладом надихала учнів на подальшу роботу і покращення результатів.

Урочисте закриття проводив директор підприємства УТОС і голова обласного осередку спортивної Федерації незрячих України Костянтин Ільницький. Команди отримали красиві Кубки, а всі гравців – медалі і цінні подарунки. Також організатори підготували для учасників матчу і юних глядачів «солодкий стіл».

Михайло МИХАЙЛОВ.

Волонтери яким довіряють

Волонтерство – це безкорислива самовіддана, кропітка праця, але є і у волонтерів приємні моменти, моменти зворотної дії...

До Лука-Мелешківського волонтерського центру з різних військових підрозділів надходять слова вдячності.

Цього разу Активісти волонтерського центру Леся Ревацька та Михайло Гулько відвідали з приємною місією вдячності Храм св. Параскеви в селі Тютки де після служби вручили релігійній громаді Лист-Подяку від військових, які неодноразово отримували частинку родинного тепла від прихожан цього храму.

Наступні відвідини - Будинку культури Лука-Мелешківської де Подяку від військових було передано Юрію Посмітюсі та його невомним «Павучкам». Їхніми руками сплетено і передано воїнам СОТНІ маскувальних сіток.

Волонтерський центр Лука-Мелешківської громади увійшов до рейтингу інформаційної платформи «Волонтери, яким Довіряють», яка останнім часом шириться Україною.

А такі моменти зворотного зв'язку від військових все-

ляють не тільки надію, а й силу духу і впевненість у майбутньому України.

О.КОМІСАРЧУК, спеціально для «Подільської зорі».

Астрологічний прогноз на 12 - 18 червня

ОВЕН (21.03-20.04). Важливо буде правильно обрати шлях ваших планів, а ще слід не втрачати швидкості реакції. Прорахуйте кожний крок заздалегідь, спонтанні дії зараз ні до чого. Приділіть належну увагу роботі та новій інформації. Вихідні порадують енергетичним підйомом, гарним настроєм і увагою з боку оточуючих людей. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - четвер.

ТЕЛЕЦЬ (21.04-21.05). Удача супроводжуватиме вас у діловому спілкуванні. Прислухайтеся до голосу своєї інтуїції, і вона підкаже найвірніше рішення у ситуації, що виникла. Можлива зустріч з діловими партнерами, що відкриває для вас нові перспективи. Вихідні проведіть вдома або в приємній компанії друзів. Сприятливий день - четвер, несприятливий - вівторок.

БЛИЗНЮКИ (22.05-21.06). Налаштуйтеся на краще, можуть відбутися важливі та цікаві події, що обіцяють прибуток. Якщо втихомирите свою гординю та нервозність, то досягнете великого успіху. Ваші конструктивні пропозиції будуть гідно оцінені начальством. У вихідні можете вирушити за місто в приємній компанії, гарний час для початку подорожі. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - середа.

РАК (22.06-23.07). Ініціатива та активність можуть бути несвоєчасними. Зараз краще плисти за течією. Якщо виникне питання щодо понаднормової роботи, бажано не відмовлятися, але й реально оцінити свої можливості перш, ніж дати згоду, теж не зайва річ. Ретельно стежте за розвитком ситуації на роботі. У вихідні не відмовляйтеся від запрошення на дачу на пікнік. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - п'ятниця.

ЛЕВ (24.07-23.08). Ваша невгамовна енергія не дозволить сидіти на місці. З'явиться можливість обернути собі на користь будь-який збіг обставин, якщо тільки не зашкодить поспіх і непевність у собі. Навколишні

будуть частіше помічати та гідно оцінювати ваші здібності. У вихідні розпочнетеся цікавий і багатобіжний період, який порадує появою нових друзів. Сприятливий день - субота, несприятливий - четвер.

ДІВА (24.08-23.09). Роботи буде багато, вас просто можуть закидати різноманітними дорученнями і завданнями невідкладними справами. Може з'явитися шанс змінити роботу, цілком можливо, що він вирує того, щоб ним скористатися. Вам не потрібно сперечатися з начальством. Вихідні бажано присвятити відпочинку та своєму будинку, відгородіть себе від небажаних зустрічей. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - понеділок.

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10). Відчуєте силу для нових звершень, що дозволить взяти участь у вирішальній найнезвичайніших питань, про які ви навіть і думати раніше не могли. Можливо, прийшов час для підвищення по службі. У вихідні обов'язково знайдіть час для старих друзів, бажано - побільше. Сприятливий день - четвер, несприятливий - середа.

СКОРПІОН (24.10-22.11). Запорука успіху - не втрачати оптимізму та уміти зберігати щироросердечну рівновагу за будь-яких обставин. Початок тижня буде присвячений якимсь турботам і проясненню непорозумінь. Ви можете відчувати себе трохи осторонь від найважливіших подій. Але незабаром усе почне вдаватися з легкістю. І всі мрії здійсняться. Вам запропонують омріяну роботу, повернуть старі борги, вас порадує кохана людина. Сприятливий день - середа, несприятливий - п'ятниця.

СТРІЛЕЦЬ (23.11-21.12). Зробіть що-небудь для себе та власного майбутнього. Ділові зустрічі будуть досить успішними. Вам знадобиться вміння домовлятися і шука-

ти нову інформацію. Краще не потрапляти на очі начальству. Можливий конфлікт, якщо ви будете упиратися в свої оманах. У вихідні не сидіть вдома, а краще вибирайтеся в гості. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - середа.

КОЗЕРІГ (22.12-20.01). Постарайтеся не квапити події та сприймати їх такими, якими вони є насправді, намагаючись не занадто прикрашати картину. Головне - не метушитися, і спокійно вирішувати питання, що виникають. Намагайтеся не говорити нічого зайвого, щоб не стати жертвою пліток. Допоможіть колегам по роботі, але не давайте нікому сидати собі на шию. Відпочиньте у вихідні за містом на природі. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - вівторок.

ВОДОЛІЙ (21.01-19.02). Ви з легкістю розберетеся з проблемами на роботі та в особистому житті. Головне - бути уважнішим до нових ідей. Вдалий період для змін, у тому числі й зміни місця проживання або роботи. Але фінансовими питаннями займатися не варто. У вихідні можлива несподівана, але своєчасна допомога від родичів. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - середа.

РИБИ (20.02-20.03). Віддайте борги та підбийте якийсь підсумок. На вас можуть очікувати цікаві зустрічі та поїздки. Можливі нові ділові пропозиції, але поспішайте з ними не варто. Маленькі труднощі легко відступлять, а більш серйозні тільки розохотять вас. Рекомендується виявити активність і наполегливість в реалізації своїх планів. У вихідні покладайтеся на власні сили, але й від допомоги не відмовляйтеся. Можуть відбутися втішні події в особистому житті. Сприятливий день - четвер, несприятливий - субота.